

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. III.2 din Legea nr. 209/2005 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 466/2003, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ
privind stabilirea perioadelor de conducere
și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor
care efectuează transporturi rutiere și organizarea
timpului de muncă al lucrătorilor mobili
în transportul rutier“**

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică transporturilor rutiere de mărfuri și de persoane care se efectuează, integral sau parțial, pe drumurile publice din România.“

3. La articolul 2, după litera i) se introduc șase noi litere, literele j)–o), cu următorul cuprins:

„j) *tahograf digital* — tip de tahograf care înglobează cabluri, senzori, un dispozitiv electronic de informare a șoferului, unul sau două cititoare de cartele tahografice, o imprimantă integrată sau separată, instrumente de afișaj și care permite descărcarea datelor din memorie, afișarea sau imprimarea informațiilor stocate la cerere, introducerea denumirilor localităților unde începe și se termină perioada zilnică de lucru;

k) *cartelă (tahografică)* — cartelă cu memorie destinată a fi utilizată la un aparat de control digital; aceste cartele permit identificarea de către aparatul de control a deținătorului cartelei (sau a grupului căruia îi aparține deținătorul), precum și descărcarea și stocarea datelor.

O cartelă poate fi de unul dintre următoarele tipuri:

1. cartela agentului economic autorizat — cartela eliberată unui producător de aparate de control, unui fabricant de autovehicule sau unui agent economic autorizat. Această cartelă identifică deținătorul și permite încercarea și etalonarea aparatului de control și/sau descărcarea datelor din aparat;

2. cartela conducătorului auto — cartela eliberată unui anumit conducător auto. Această cartelă identifică conducătorul auto și permite stocarea datelor privind activitatea acestuia;

3. cartela de control — cartela eliberată organismului de control abilitat prin legislația în vigoare. Această cartelă identifică organismul de control și, eventual, persoana care efectuează controlul și permite accesul la datele stocate în memoria aparatului sau a cartelelor conducătorilor auto pentru citirea, imprimarea și/sau descărcarea datelor;

4. cartela întreprinderii — cartela eliberată proprietarului sau deținătorului autovehiculului echipat cu un aparat de control. Această cartelă identifică întreprinderea și permite afișarea, descărcarea și imprimarea datelor stocate în aparatul de control blocat de întreprindere;

l) *lucrător mobil* — orice angajat al unei întreprinderi, inclusiv cursanții și stagiarilor, care face parte din personalul implicat în operațiuni de transport rutier, cu excepția conducătorilor auto;

m) *timp de muncă al lucrătorului mobil* — perioada, cuprinsă între începutul și sfârșitul lucrului, în care lucrătorul mobil este la locul său de muncă și își exercită funcțiile și atribuțiile și perioada în care acesta este la dispoziția angajatorului, neputând dispune liber de timpul său, fiind obligat să rămână la locul de muncă;

n) *perioadă de disponibilitate* — orice perioadă, care nu este nici pauză, nici perioadă de odihnă, în cursul căreia lucrătorul mobil nu este nevoit să rămână la locul său de muncă, dar trebuie să fie disponibil pentru a răspunde oricăror eventuale solicitări de a relua lucrul. Aceste perioade de disponibilitate includ perioadele în care lucrătorul mobil însoțește vehiculul în timpul transportului cu feribotul sau cu trenul, precum și perioadele de așteptare în punctele de trecere a frontierei și cele impuse de restricțiile de circulație. Perioadele de disponibilitate și durata lor preconizată trebuie să fie cunoscute dinainte de către lucrătorul mobil, fie înainte de plecarea în cursă, fie înainte de începerea perioadei în cauză;

o) *loc de muncă al lucrătorului mobil* — locul de la sediul întreprinderii sau de la sediile secundare ale acesteia, unde lucrătorul mobil își îndeplinește atribuțiile, sau vehiculul pe care îl utilizează lucrătorul mobil în exercitarea atribuțiilor sale sau orice alt loc unde lucrătorul mobil desfășoară activități legate de activitatea de transport.“

4. La articolul 3 alineatul (1), litera l) va avea următorul cuprins:

„l) vehicule folosite pentru transporturi necomerciale de bunuri pentru uz personal;“

5. La articolul 3 alineatul (1), după litera t) se introduce o nouă literă, litera u), cu următorul cuprins:

„u) vehicule istorice.“

6. După capitolul III se introduce un nou capitol, capitolul III¹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili

Art. 8¹. — (1) În cursul unei săptămâni, timpul total de lucru al lucrătorilor mobili poate fi de maximum 48 de ore. Durata maximă a timpului de lucru săptămânal poate fi prelungită până la maximum 60 de ore, cu condiția ca, pentru orice perioadă de 4 luni consecutive, media timpului de lucru săptămânal să nu depășească 48 de ore.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), în cazul lucrătorilor mobili care muncesc pentru mai mulți angajatori, timpul de lucru este suma orelor lucrate de persoana respectivă pentru toți angajatorii. Angajatorul va cere lucrătorului mobil în cauză informații cu privire la timpul lucrat pentru alți angajatori. Lucrătorul mobil va furniza în scris aceste informații.

Art. 8². — Lucrătorii mobili pot lucra cel mult 6 ore consecutive fără pauză. Timpul de lucru va fi întrerupt de o pauză de cel puțin 30 de minute dacă timpul total de lucru este de 6 până la 9 ore și, respectiv, de cel puțin

45 de minute dacă timpul total de lucru depășește 9 ore. Pauzele pot fi împărțite în perioade de minimum 15 minute.

Art. 8³. — Timpul de muncă zilnic nu va depăși 10 ore într-un interval de 24 de ore, dacă lucrătorul mobil muncește în perioada cuprinsă între ora 0,00 și ora 7,00, indiferent de numărul de ore lucrate în această perioadă. Munca efectuată în această perioadă se va compensa în conformitate cu prevederile legale în vigoare sau cu condițiile generale negociate de partenerii sociali, astfel încât să nu fie pusă în pericol siguranța rutieră.

Art. 8⁴. — În cazul cursanților și al stagiarilor se aplică, în ceea ce privește pauzele și perioadele de odihnă, prevederile art. 5—8.“

7. Titlul capitolului IV va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

Obligațiile întreprinderilor, ale conducătorilor auto și ale lucrătorilor mobili“

8. La articolul 9, literele c) și e) vor avea următorul cuprins:

„c) să informeze conducătorii auto și lucrătorii mobili cu privire la reglementările naționale relevante, regulamentele interne ale întreprinderii și prevederile relevante ale contractelor colective de muncă;

e) să angajeze transporturile și să întocmească programul de executare a transporturilor, astfel încât conducătorul auto și lucrătorii mobili să poată respecta prevederile prezentei ordonanțe privind timpul de lucru, de odihnă și de repaus;“

9. La articolul 9, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) să țină evidența timpului de lucru al lucrătorilor mobili, să păstreze aceste înregistrări pentru o perioadă de 2 ani și să elibereze lucrătorilor mobili, la cerere, copii ale înregistrărilor cu privire la timpul de lucru.“

10. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — Lucrătorii mobili au următoarele obligații:

a) să respecte timpul de lucru, așa cum este stabilit prin prezenta ordonanță;

b) în cazul celor care lucrează pentru mai mulți angajatori, să furnizeze în scris informații corecte angajatorilor cu privire la timpul total lucrat.“

11. La articolul 13 alineatul (1), literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

a) întreprinderile au obligația de a verifica zilnic, prin personalul propriu, cel puțin 20% din înregistrări, astfel încât săptămânal să fie controlați toți conducătorii auto și toți lucrătorii mobili;

b) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei au obligația de a verifica, prin organele de control abilitate, cel puțin 1% din totalul zilelor lucrate anual de conducătorii vehiculelor și lucrătorii mobili care fac obiectul prezentei ordonanțe, astfel încât să fie controlată parțial activitatea tuturor conducătorilor auto și a lucrătorilor mobili;“

12. La articolul 15, literele e), l) și m) vor avea următorul cuprins:

„e) nerespectarea timpului de conducere, a pauzelor și a perioadelor de odihnă și de repaus ale conducătorilor auto sau nerespectarea prevederilor privind organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili;

l) lipsa, la sediul întreprinderii, a foilor de înregistrare sau a registrelor de evidență privind timpul de lucru al lucrătorilor mobili;

m) neprezentarea, la solicitarea organelor de control, a înregistrărilor pentru ultimii 2 ani sau a registrelor de

evidență privind timpul de lucru al lucrătorilor mobili pentru ultimii 2 ani;“

13. La articolul 15, după litera n) se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„o) nerespectarea prevederilor art. 10 lit. e).“

14. La articolul 16 alineatul (1), literele e) și f) vor avea următorul cuprins:

„e) cea de la lit. e), cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 1.500 lei (RON), în cazul controlului de trafic sau la sediu, aplicabilă întreprinderii, și imobilizarea vehiculului aflat în trafic, până la îndeplinirea condițiilor privind timpul de conducere, pauzele și perioadele de odihnă, după caz, sau cu amendă de la 3.500 lei (RON) la 4.000 lei (RON), aplicabilă întreprinderii, în cazul controlului la sediu, dacă nu i-a sancționat pe conducătorii auto care nu au respectat prevederile prezentei ordonanțe;

f) cele de la lit. f) și o), cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 1.500 lei (RON), aplicabilă întreprinderii;“

15. Alineatele (3) și (4) ale articolului 16 se abrogă.

16. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Contravențiile prevăzute în prezenta ordonanță se constată și se sancționează de către personalul cu atribuții de inspecție și control din cadrul Autorității Rutiere Române — A.R.R. și/sau de către ofițerii și agenții de poliție și/sau de către personalul cu atribuții de control din cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.“

17. La articolul 21, litera c) va avea următorul cuprins:

„c) până la data de 31 decembrie 2005 vor fi dotate cu tahografe toate vehiculele utilizate la transportul de persoane, având capacitatea de peste 9 locuri, inclusiv locul conducătorului auto, precum și vehiculele destinate transportului rutier de marfă, cu mase maxime totale autorizate mai mari de 3,5 tone;“

18. La articolul 21, după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:

„d) începând cu data de 1 ianuarie 2007, toate vehiculele care fac obiectul prezentei ordonanțe, care se înmatriculează pentru prima oară, vor fi dotate cu tahografe digitale;

e) începând cu data de 1 ianuarie 2007, în cazul în care se impune schimbarea tahografului și în cazul în care transmiterea semnalelor către aparatul de înregistrare este exclusiv electrică, noul tahograf ce se va instala pe următoarele tipuri de vehicule va fi unul digital: vehiculele înmatriculate pentru prima dată după 1 ianuarie 1996, utilizate la transportul de persoane, având capacitatea de peste 9 locuri, inclusiv locul conducătorului auto, și masă maximă autorizată mai mare de 10 tone, precum și vehiculele înmatriculate pentru prima dată după 1 ianuarie 1996, destinate transportului rutier de marfă, cu mase maxime totale autorizate mai mari de 12 tone.“

19. După articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — Prevederile art. 4, 5, 6, 8¹, 8² și 8³ nu pot fi interpretate în sensul derogării de la prevederile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.“

20. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului emite normele tehnice privind montarea și inspecția tehnică a aparatelor de control (tahografe) și normele privind activitatea de control al respectării prevederilor prezentei ordonanțe.“

Art. II. — În cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 466/2003, cu

modificările ulterioare, sintagma „operator de transport“ se înlocuiește cu sintagma „întreprindere“.

Art. III. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va emite normele tehnice privind eliberarea, înlocuirea, schimbarea și înnoirea cartelor tahografice.

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 466/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță,

va fi republicată, după aprobarea acesteia de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare.

Prezenta ordonanță transpune prevederile art. 1—12 și ale art. 14—16 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene nr. 2002/15 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier și creează cadrul legal necesar aplicării directe, la data aderării, a prevederilor art. 2 alin. (1) din Regulamentul nr. 2.135/1998 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.821/85 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și a Directivei nr. 88/599/CEE privind aplicarea regulamentelor (CEE) nr. 3.820/85 și nr. 3.821/85.

Art. V. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Gheorghe Dobre

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul integrării europene,

Anca Daniela Boagiu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 1 septembrie 2005.
Nr. 55.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică Tehnică — IFT Iași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică Tehnică — IFT Iași, persoană juridică cu sediul în municipiul Iași, bd. Mangeron nr. 47, județul Iași, aflat în coordonarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Structura organizatorică a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică Tehnică — IFT Iași se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale

pentru Cercetare Științifică pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă art. 4, 6 și 9 și anexele nr. 1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.311/1996 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică Tehnică — IFT Iași, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 9 decembrie 1996.

Art. 4. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Mircea Miclea

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

p. Ministrul finanțelor publice,

Nicolae Ivan,

secretar de stat

București, 25 august 2005.
Nr. 966.

REGULAMENT**de organizare și funcționare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică Tehnică — IFT Iași****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică Tehnică — IFT Iași, cu sediul în municipiul Iași, bd. Mangeron nr. 47, județul Iași, denumit în continuare *institut național*, este persoană juridică română în coordonarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, denumită în continuare *organ coordonator*.

Art. 2. — Institutul național funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară, calculează amortismente, conduce evidența contabilă în regim economic și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și ale prezentului regulament.

Art. 3. — Institutul național are ca scop desfășurarea activității de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică în domeniul fizicii materialelor.

CAPITOLUL II**Obiectul de activitate**

Art. 4. — (1) Obiectul de activitate al institutului național cuprinde în principal activități de cercetare-dezvoltare în domeniul propriu de activitate, cod CAEN 73/731/7310, constând în:

A. Activități de cercetare-dezvoltare:

a) în cadrul Planului național pentru cercetare-dezvoltare și inovare:

1. cercetări fundamentale, aplicative și tehnologice privind materiale cu structuri și proprietăți fizice noi, dispozitive, aparate și echipamente bazate pe acestea; metode noi de obținere și prelucrare a materialelor; metode și tehnici noi de caracterizare a materialelor și de control nedistructiv; metode fizice de determinare a câmpurilor electromagnetice, a poluării și compatibilității electromagnetice; metode de separare electrică și magnetică; materiale și dispozitive speciale cu aplicații în medicină și biotehnologie;

2. cercetări pentru realizarea de modele experimentale, prototipuri, tehnologii, standuri, platforme și stații-pilot, laboratoare de specialitate acreditate, precum și tehnologii generice cu rol de suport pentru cercetările aplicative viitoare din cadrul diferitelor domenii de vârf: electronică, automată, telecomunicații, medicină, biologie, informatică, electrotehnică, aviație, protecția mediului, securitatea produselor, metrologie și altele asemenea;

3. elaborarea de studii și cercetări aplicative în vederea restructurării, re tehnologizării și modernizării unor ramuri industriale de vârf;

4. elaborarea de strategii, studii de diagnoză și prognoză privind dezvoltarea domeniului fizicii tehnice;

5. elaborarea de standarde în domeniul propriu de cercetare-dezvoltare;

b) alte activități de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică: cercetare aplicativă și/sau dezvoltare tehnologică pentru soluționarea unor probleme concrete din domeniul fizicii tehnice;

c) pentru realizarea planurilor sectoriale și a programelor-nucleu: cercetări teoretice experimentale în domeniul de activitate al institutului național;

d) în cadrul programelor internaționale de cercetare-dezvoltare și inovare în concordanță cu domeniul de activitate al institutului național.

B. Activități conexe activității de cercetare-dezvoltare, desfășurate în domeniul propriu de activitate, conform prevederilor legale:

a) participarea la elaborarea strategiei domeniului;

b) formare și specializare profesională:

1. desfășurarea unor activități de specializare și perfecționare în vederea formării unor specialiști în domeniile specifice institutului național;

2. formarea de cadre de cercetare și tehnicieni de înaltă calificare, necesare activităților specifice institutului național;

3. activități de pregătire a personalului propriu în domeniile de activitate specifice institutului național și în domeniul conexe;

4. pregătirea profesională de nivel universitar, postuniversitar și doctorat, potrivit legii;

c) consultanță și asistență tehnică de specialitate;

d) activități de documentare, editare și tipărire a publicațiilor de specialitate: reviste, preprinturi, cărți, materiale publicitare și altele asemenea;

e) prestări de servicii științifice și tehnologice aferente obiectului său de activitate, testare și certificare de produse și/sau tehnologii, în condițiile legii;

f) participarea la realizarea transferului tehnologic: promovarea activităților de valorificare a cercetării prin transferul tehnologic al rezultatelor cercetării operatorilor economici cu capital de stat sau particular;

g) execuție de unicate și serii mici, în cadrul activității de miniproducție, ale aparatului, echipamentelor, instalațiilor și dispozitivelor, precum și elaborarea de softuri în domeniile de activitate specifice institutului național și conexe;

h) activități de comerț interior și de import-export aferente obiectului său de activitate, activități de marketing în domeniile specifice fizicii tehnice, în condițiile legii;

i) propuneri pentru inițierea proiectelor de acte normative în domeniu;

j) organizarea de manifestări științifice naționale și internaționale specifice institutului național.

Art. 5. — În cadrul obiectului său de activitate institutul național poate colabora și la realizarea unor activități de cercetare-dezvoltare privind domeniile strategice și de apărare națională sau poate desfășura și alte activități conexe, cu aprobarea organului coordonator.

Art. 6. — Activitățile specifice domeniului de activitate de cercetare-dezvoltare a institutului național pot fi efectuate și în cadrul unor colaborări sau contracte externe.

CAPITOLUL III**Patrimoniul**

Art. 7. — Patrimoniul institutului național, reactualizat, stabilit pe baza bilanțului contabil încheiat la data de 30 iunie 2005, este de 19.060.695 mii lei, din care: imobilizări corporale și necorporale 11.513.048 mii lei și active circulante 7.547.647 mii lei.

Art. 8. — (1) Institutul național administrează cu diligența unui bun proprietar, bunuri proprietate publică și privată a statului, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii. Bunurile proprietate publică și privată a statului, administrate de institutul național, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii, după caz, se înregistrează distinct în patrimoniul acestuia.

(2) În exercitarea drepturilor sale institutul național posedă și folosește bunurile aflate în patrimoniul său și, după caz, dispune de acestea în condițiile legii, în scopul realizării obiectului său de activitate.

Art. 9. — Rezultatele cercetărilor concretizate în active corporale sau necorporale, obținute în baza derulării unor contracte finanțate din fonduri publice, aparțin institutului național, în calitate de persoană juridică executantă, și ordonatorului de credite, în egală măsură, dacă prin contract nu s-au stabilit alte clauze. Rezultatele cercetărilor concretizate în active corporale sau necorporale, obținute în baza derulării unor contracte finanțate din fonduri private, precum și rezultatele obținute din activități desfășurate în asociere, în participațiune sau în entități cu personalitate juridică, născute în urma altor forme de asociere, aparțin institutului național, în calitate de persoană juridică executantă.

Art. 10. — Administrarea, înregistrarea în evidența contabilă a institutului, precum și înstrăinarea, închirierea sau concesiunea și casarea rezultatelor cercetărilor obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice se fac potrivit Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare.

Art. 11. — Patrimoniul institutului național poate fi modificat conform prevederilor legale.

CAPITOLUL IV

Structura organizatorică și funcțională

Art. 12. — Institutul național poate avea în structură subunități, cu sau fără personalitate juridică, sectoare cuprinzând compartimente, secții, laboratoare și alte structuri organizatorice necesare realizării obiectului său de activitate. Sediul subunităților se prevede în hotărârea de înființare a institutului național, înființarea sau desființarea acestora fiind aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 13. — Structura organizatorică a institutului se aprobă prin ordin al președintelui organului coordonator, având în componență și compartimente cu activități: juridice, de marketing, financiar-contabile, de audit și control financiar, de diseminare a informațiilor, de relații publice și mass-media.

Art. 14. — În funcție de specificul activității, prin decizie a directorului general, cu aprobarea consiliului de administrație, se pot organiza colective specializate sau colective interdisciplinare proprii ori în colaborare cu alte unități din țară sau din străinătate.

CAPITOLUL V

Organele de conducere

Art. 15. — Conducerea institutului național este asigurată de:

- a) consiliul de administrație;
- b) comitetul de direcție;
- c) directorul general.

Art. 16. — Orientarea și coordonarea activității tehnico-științifice din institutul național sunt asigurate de consiliul științific.

Art. 17. — Relațiile dintre subunitățile aflate în structura institutului național, precum și relațiile acestora cu terții sunt stabilite de directorul general, care poate acorda împuterniciri de reprezentare în numele institutului național, cu avizul consiliului de administrație.

Art. 18. — Conducătorii subunităților din structura institutului național răspund în fața consiliului de administrație și a directorului general de îndeplinirea tuturor atribuțiilor, responsabilităților și competențelor încredințate de aceștia sau aferente domeniilor proprii de activitate.

Consiliul de administrație

Art. 19. — (1) Consiliul de administrație este format din 7 membri, cetățeni români, numiți prin ordin al președintelui organului coordonator, la propunerea conducerii autorității de la care aceștia provin, pentru un mandat de 4 ani care poate fi reînnoit din 4 în 4 ani.

(2) Din consiliul de administrație fac parte în mod obligatoriu:

- a) directorul general al institutului național, care este președintele consiliului de administrație;
- b) președintele consiliului științific al institutului național;
- c) un reprezentant al organului coordonator;
- d) un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice;
- e) un reprezentant al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;
- f) doi specialiști din domeniu.

(3) Revocarea membrilor consiliului de administrație se face de același organ care a făcut numirea, în caz de abateri sau de nerespectare a îndatoririlor ce le revin.

Art. 20. — (1) Membrii consiliului de administrație își păstrează calitatea de angajați la instituția sau unitatea de la care provin, precum și toate drepturile și obligațiile care derivă din această calitate.

(2) Pentru activitatea desfășurată în calitate de membri ai consiliului de administrație, aceștia beneficiază de o indemnizație lunară stabilită de consiliul de administrație, dar nu mai mult de 20% din salariul de bază al directorului general al institutului național.

(3) Persoanele numite ca membri ai consiliului de administrație nu pot face parte din mai mult de două consilii de administrație ale institutelor naționale și nu pot participa, în aceeași calitate, la alte unități cu care institutul are relații contractuale sau interese concurente.

(4) Sunt incompatibili cu calitatea de membru al consiliului de administrație cei care, personal, soțul/soția ori rudele până la gradul al doilea inclusiv, sunt în același timp patroni sau asociați la alte unități cu același profil sau cu care institutul se află în relații comerciale directe.

Art. 21. — (1) Consiliul de administrație are în principal următoarele atribuții:

a) aprobă la propunerea consiliului științific strategia și programele concrete de dezvoltare a institutului național, de introducere a unor tehnologii de vârf și de modernizare a celor existente, în concordanță cu strategia generală a domeniului propriu de activitate;

b) propune modificarea structurii organizatorice și funcționale a institutului național, înființarea, desființarea și comasarea de subunități din structura acesteia;

c) analizează și avizează proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, care se depune la organul coordonator în vederea aprobării conform reglementărilor legale;

d) analizează și avizează situațiile financiare anuale, pe care le supune spre aprobare organului coordonator, și aprobă raportul de gestiune asupra activității desfășurate de institutul național în anul precedent;

e) analizează realizarea criteriilor de performanță și raportarea trimestrială privind activitatea realizată de institutul național și aprobă măsuri pentru desfășurarea acesteia în condiții de echilibru ale bugetului de venituri și cheltuieli;

f) analizează, aprobă sau, după caz, propune spre aprobare, potrivit prevederilor legale, investițiile care urmează a fi realizate de institutul național;

g) propune spre aprobare majorarea sau diminuarea patrimoniului, precum și concesiunea sau închirierea unor bunuri din patrimoniul institutului național, în condițiile legii;

h) aprobă valorificarea bunurilor proprii dobândite, cu respectarea prevederilor legale;

i) aprobă volumul creditelor bancare prevăzute la art. 42 și stabilește modul de rambursare a acestora;

j) aprobă utilizarea disponibilităților în valută;

k) aprobă mandatul pentru negocierea contractului colectiv de muncă;

l) aprobă criteriile și comisiile de concurs pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul institutului național.

(2) Consiliul de administrație exercită orice alte atribuții stabilite potrivit prevederilor legale.

Art. 22. — Consiliul de administrație își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, avizat de organul coordonator. Acesta hotărăște în problemele privind activitatea institutului național, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt date în competența altor organe.

Art. 23. — (1) Consiliul de administrație se întrunește de regulă o dată pe lună sau ori de câte ori interesele institutului național o cer, la convocarea președintelui sau, după caz, a vicepreședintelui, precum și la solicitarea a cel puțin trei membri.

(2) Ședințele consiliului de administrație sunt conduse de președintele consiliului, iar în lipsa acestuia, de către vicepreședintele ales de membrii acestuia.

Art. 24. — (1) Consiliul de administrație își desfășoară activitatea în prezența a cel puțin 5 membri. Dacă nu este îndeplinită această condiție, ședința consiliului de administrație se va ține într-un interval de cel mult 15 zile, având aceeași ordine de zi.

(2) Hotărârile consiliului de administrație se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, dar nu mai puțin de votul a cel puțin 4 membri.

Art. 25. — La ședințele consiliului de administrație participă, în calitate de invitat permanent, un reprezentant al sindicatului reprezentativ din institut sau un reprezentant al salariaților, în cazul în care aceștia nu sunt constituiți în sindicat.

Art. 26. — Pentru luarea unor decizii vizând probleme complexe consiliul de administrație poate atrage în activitatea de analiză consilierii și consultanții din diferite sectoare de activitate. Activitatea acestora va fi remunerată conform prevederilor legale.

Art. 27. — (1) Membrii consiliului de administrație sunt răspunzători, în condițiile legii, pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin și răspund solidar pentru gestionarea patrimoniului institutului.

(2) Membrii consiliului de administrație care s-au abținut ori s-au împotrivit luării unei decizii ce s-a dovedit păgubitoare pentru institut nu răspund dacă au consemnat expres punctul lor de vedere în registrul de ședințe al consiliului de administrație și dacă au anunțat în scris despre aceasta organul coordonator.

(3) Membrii consiliului de administrație care nu respectă prevederile art. 20 alin. (3) și (4) răspund, potrivit legii, pentru daunele cauzate institutului național ca urmare a acestui fapt.

Art. 28. — În primul trimestru al fiecărui an consiliul de administrație prezintă organului coordonator un raport asupra activității desfășurate în anul precedent și asupra programului de activitate pentru anul în curs.

Art. 29. — Secretariatul consiliului de administrație este asigurat de institutul național. Atribuțiile secretariatului sunt prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a consiliului de administrație.

Comitetul de direcție

Art. 30. — (1) Conducerea operativă a institutului național este asigurată de un comitet de direcție compus din directorul general și din conducătorii principalelor compartimente din structura organizatorică a institutului național.

(2) La ședințele comitetului de direcție participă, în calitate de invitat permanent, un reprezentant al sindicatului reprezentativ din institut.

Art. 31. — (1) Comitetul de direcție exercită atribuții și are răspunderi în limita competențelor propuse de directorul general și aprobate de consiliul de administrație.

(2) Comitetul de direcție stabilește acțiunile concrete necesare pentru realizarea obiectivelor rezultate din:

a) strategia programelor de dezvoltare a institutului național;

b) programul anual de cercetare-dezvoltare;

c) bugetul de venituri și cheltuieli;

d) programul de investiții;

e) sistemul de asigurare a calității;

f) alte obligații.

Art. 32. — Comitetul de direcție se întrunește decadal și ori de câte ori interesele institutului național o impun.

Art. 33. — (1) La nivelul subunităților din cadrul institutului național se organizează și funcționează comitetul de conducere, care își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare aprobat de consiliul de administrație al institutului național și este prezidat de către directorul subunității respective.

(2) Comitetul de conducere exercită atribuții și are răspunderi în limita competențelor stabilite de directorul general al institutului național și aprobate de consiliul de administrație.

Directorul general

Art. 34. — (1) Activitatea curentă a institutului național este condusă de directorul general, numit pentru o perioadă de 4 ani, pe baza rezultatelor concursului de selecție organizat conform reglementărilor legale. La expirarea acestui termen, în funcție de performanțele realizate, numirea directorului general poate fi prelungită pentru o perioadă de cel mult 4 ani.

(2) Numirea și eliberarea din funcție a directorului general se fac prin ordin al președintelui organului coordonator.

Art. 35. — Directorul general are în principal următoarele atribuții și responsabilități:

a) reprezintă, personal sau prin delegat, interesele institutului național în relațiile cu celelalte organe, organizații și operatori economici, precum și cu persoane fizice din țară și din străinătate;

b) stabilește atribuțiile, competențele și relațiile la nivelul subunităților și departamentelor institutului național, precum și relațiile acestora cu terții, cu avizul consiliului de administrație;

c) propune consiliului de administrație modificarea structurii organizatorice și funcționale a institutului național;

d) numește directorii și conducătorii compartimentelor din structura organizatorică a institutului național, în urma concursului organizat pe baza criteriilor propuse de comitetul de direcție, și îi revocă, după caz, cu avizul consiliului de administrație;

e) angajează și concediază personalul institutului național, conform prevederilor legale și ale contractului colectiv de muncă;

f) asigură negocierea contractului colectiv de muncă la nivelul institutului național și a salariilor personalului acestuia, prin comitetul de direcție; aprobă salariile rezultate din negocierea directă;

g) răspunde de administrarea întregului patrimoniu, cu respectarea prevederilor legale;

h) adoptă măsuri și urmărește realizarea operațiunilor de comerț interior și de import-export, prin compartimentele proprii specializate;

i) analizează stadiul valorificării rezultatelor cercetării, inclusiv activitatea compartimentului de marketing;

j) este ordonator de credite, în condițiile prevăzute de lege;

k) poate delega, în condițiile legii, o parte dintre atribuțiile sale celorlalte persoane din conducerea institutului național;

l) exercită orice alte atribuții ce îi sunt delegate de consiliul de administrație.

Consiliul științific

Art. 36. — (1) Consiliul științific este format din minimum 5 membri, reprezentând principalele compartimente din cadrul institutului național care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare.

(2) Consiliul științific este alcătuit din cercetători cu realizări deosebite în domeniu, salariați ai institutului național,

aleși pe 4 ani prin vot secret de cadrele cu studii superioare din institutul național.

(3) Din consiliul științific fac parte, de drept, directorul general și directorul științific al institutului național.

(4) Consiliul științific este condus de un președinte și un vicepreședinte, aleși prin vot secret de către membrii consiliului științific.

(5) Consiliul științific se organizează și funcționează în conformitate cu regulamentul propriu, aprobat de consiliul de administrație.

Art. 37. — Atribuțiile principale ale consiliului științific sunt următoarele:

a) participă la elaborarea strategiei de dezvoltare a activității de cercetare-dezvoltare a domeniului și la elaborarea planurilor proprii de cercetare-dezvoltare;

b) analizează, avizează și urmărește realizarea lucrărilor de cercetare științifică;

c) propune spre aprobare consiliului de administrație programul anual de cercetare-dezvoltare și inovare al institutului național;

d) avizează hotărârile consiliului de administrație care implică politica de cercetare a institutului național și a ramurii;

e) propune măsuri pentru perfecționarea profesională, încadrarea personalului de cercetare în grade profesionale;

f) organizează și coordonează desfășurarea manifestărilor cu caracter științific;

g) avizează acțiunile de cooperare, interne și internaționale, cu scop științific;

h) avizează acordarea de burse de studii și stagii de perfecționare în țară și în străinătate.

CAPITOLUL VI

Bugetul de venituri și cheltuieli și execuția acestuia. Relații financiare

Art. 38. — (1) Institutul național întocmește anual bugetul de venituri și cheltuieli, situații financiare anuale, potrivit normelor metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Situațiile financiare anuale se aprobă de organul coordonator, în condițiile legii.

Art. 39. — (1) Veniturile și cheltuielile institutului național se stabilesc prin buget, pentru fiecare exercițiu financiar.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli se întocmește pe baza indicatorilor de performanță stabiliți de organul coordonator și se aprobă prin ordin al președintelui organului coordonator, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 40. — Institutul național determină anual volumul de venituri de realizat și de cheltuieli totale de efectuat, corelat cu contractele încheiate pentru activitatea programată.

Art. 41. — (1) Salariile individuale ale personalului se stabilesc prin negociere, conform reglementărilor legale și prevederilor contractului colectiv de muncă, în limita fondului

total destinat plății salariilor, prevăzut în bugetul de venituri și cheltuieli stabilit potrivit legii.

(2) Salariul de bază al directorului general se stabilește prin ordin al președintelui organului coordonator, potrivit reglementărilor legale.

Art. 42. — (1) Pentru acoperirea cheltuielilor curente, în situația în care în cursul unui an resursele financiare ale institutului național nu sunt suficiente, acesta poate contracta credite bancare în valoare de cel mult 20% din veniturile brute realizate în anul precedent.

(2) Contractarea de credite peste plafonul stabilit se efectuează cu aprobarea organului coordonator, pe baza avizului prealabil al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 43. — (1) Institutul național hotărăște cu privire la investițiile ce urmează a fi realizate, potrivit obiectului său de activitate, finanțarea efectuându-se din surse proprii și din credite bancare, precum și din surse bugetare, prin organul coordonator, potrivit legii.

(2) Organul coordonator va cuprinde în bugetul său de venituri și cheltuieli fondurile necesare realizării unor investiții, dotări, achiziționării de aparatură, echipamente și instalații pentru institutul național.

(3) Execuția investițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se adjudecă potrivit legii.

Art. 44. — (1) Operațiunile de încasări și plăți ale institutului se efectuează prin conturi deschise la bănci comerciale și unități de trezorerie cu sediul în România.

(2) Institutul național poate efectua operațiuni de încasări și plăți în lei și în valută, prin casieria proprie, cu respectarea nivelului plafonului de casă și a normativelor de disciplină financiar-valutare stabilite prin actele normative.

(3) Institutul național poate efectua operațiuni de comerț exterior, aferente obiectului său de activitate, potrivit legii. Operațiunile de încasări și plăți cu străinătatea se vor efectua prin conturi bancare deschise la unitățile bancare specializate cu sediul în România.

Art. 45. — Institutul național își va organiza controlul financiar preventiv propriu și auditul financiar, potrivit legii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 46. — Litigiile institutului național cu persoane fizice sau persoane juridice, nesoluționate pe cale amiabilă, sunt supuse spre rezolvare instanțelor judecătorești române de drept comun.

Art. 47. — Modificările și completările regulamentului de organizare și funcționare a institutului național se pot face la propunerea consiliului de administrație, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 48. — Statutul de institut național se reînnoiește periodic prin reacreditare, care are loc într-un interval de maximum 5 ani, sau la modificarea obiectului de activitate al institutului național.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 047846